

mulighed kunne jo være fortsat at fritage de virksomheder, der har mindre end 20 ansatte.

Venstre er klar over, at lovforslaget delvis imødekommer et EU-direktiv. Det er oplagt, at vi skal leve op til den EU-lovgivning, der kommer, men lovforslaget her går jo noget længere, end hvad IPPC-direktivet kræver. Hvor meget mere skal danske virksomheder nu bruge på administration i forhold til virksomheder i andre EU-lande, der vælger kun at gennemføre minimumsdirektivets bestemmelser? Med andre ord: Hvor meget mere er dansk erhvervslivs konkurrenceevne forringet med det her lovforslag?

Disse spørgsmål og en del flere ønsker Venstre belyst under det kommende udvalgsarbejde, men vi ser som sædvanlig frem til et meget spændende udvalgsarbejde med en rask minister.

(Kort bemærkning).

Niels Bloch Jespersen (S):

Jeg undrer mig blot lidt over, at fru Bodil Thrane og Venstres usikkerhed over for det her lovforslag.

Vi havde jo for et stykke tid siden i Miljøudvalget et møde med Dansk Industri om det her, og det, der er fremtidsperspektivet på sigt, er jo, at man netop bliver fri for en del af alle de administrativt bøvlede procedurer med virksomhedsgodkendelser og løbende kontrol og tilsyn. Ideen er jo netop, at vi skal arbejde hen imod, at de grønne regnskaber skal gøre det meget mere enkelt at være erhvervsaktiv, så derfor er jeg bange for, at fru Bodil Thrane har misforstået noget af hensigten med forslaget.

(Kort bemærkning).

Bodil Thrane (V):

Nu er det sådan, at vi har meget gode erfaringer med, når ministeren lover forenklinger. I næsten alle de tilfælde, jeg kan huske, vi har vedtaget noget, der skulle give en kortere sagsbehandling og forenklinger, er det modsatte sket. Og lovforslagets tekst, som den ligger, ser jeg ikke, der er nogen som helst forenklinger i, tværtimod.

Henriette Kjær (KF):

Da vi i sin tid vedtog loven om de grønne regnskaber, stemte Det Konservative Folkeparti imod, ikke fordi vi er golde modstandere af grønne regnskaber, som vi på mange måder synes kan være fornuftige, men fordi vi ikke men-

te, der skulle lovgivning til. Netop spørgsmålet om grønne regnskaber burde være aftalestof mellem erhvervene og ministeriet. På den måde ville man motivere virksomhederne i langt højere grad, end man gør ved at lade det være lovreguleret. Men nuvel, vi fik de grønne regnskaber, og fred være med det.

Men det vi så ser i dag, er måske så lige præcis det, vi frygtede: en hæmningsløs strøm af bemyndigelser til ministeren. Kun fantasien sætter grænser for, hvad vores miljøminister kan kræve af de virksomheder, som er underlagt aflæggelse af grønne regnskaber. Et resumé af virksomhedernes egenkontrol, oplysninger om virksomhedernes affaldshåndtering, oplysninger om hvorvidt virksomhederne har en miljøpolitik, i givet fald en redegørelse for miljøpolitikken og hvilke konkrete mål, der er opnået ved den, en beskrivelse af hvordan virksomhederne stiller miljøkrav til deres underleverandører.

Det er sådan set bare nogle få udpluk af det, ministeren måske godt kunne tænke sig at få vide af de regnskabspligtige. Men som før beskrevet får ministeren frit slag til at finde på alt mellem himmel og jord.

Desuden stiller vi os stærkt kritiske over for samme bemyndigelsesmulighed til at udvide regnskabspligten til at gælde landbrug, i hvert fald husdyrbruget. Det kan da godt være, at de i forvejen er underlagt så meget papirarbejde, bl.a. her på det seneste i forbindelse med Vandmiljøplan II, at de måske synes, det kunne være befriende kun at aflægge ét regnskab én gang om året i stedet for evig og altid at skulle rapportere hist og pist.

Men jeg mener altså, at det kræver en drøftelse i Folketinget, inden de eventuelt medtages, også fordi vi står fuldstændig uvidende over for, hvad ministeren vil kræve af dem. Og vi vil have hundrede procents sikkerhed for, at det ender med en forenkling, når det gælder landbruget, og ikke en udvidelse af de administrative byrder, som alle selvstændige i dette land trækkes med.

Og så skriver man i lovforslaget, at man regner med, det vil koste erhvervene 3,5 mio. kr. Dertil må jeg spørge ministeren, om vi kan lave en aftale. Hvis erhvervene som følge af det, de her bliver pålagt, må bruge flere penge end de 3,5 mio. kr., der tales om i lovforslaget, lover ministeren så at betale det overskydende og påtage sig den udgift?